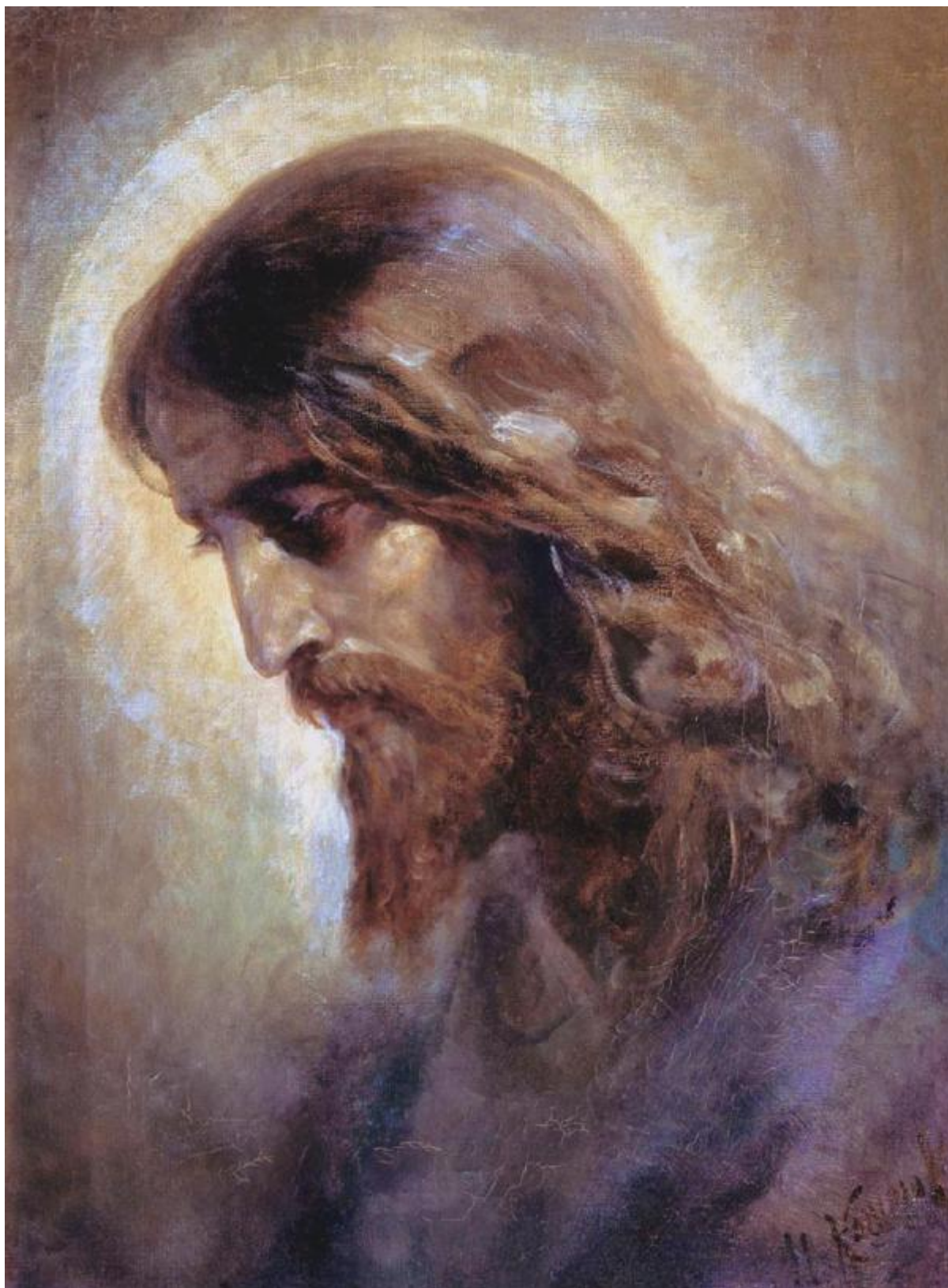

27 Μαρτίου 2012

Η προσευχή ως διάλογος με το Θεό. Η εμπειρία της παρουσίας του

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Η ουσία κάθε προσευχής είναι ο διάλογος με το Θεό ως συνομιλητή. Από τη στιγμή που παρεμβάλλονται αποτρεπτικές από το σκοπό αυτό προθέσεις, η προσευχή βεβηλώνεται. Και αν, παρ' όλα αυτά, προσποιείται κανείς ότι μιλάει με το Θεό, τότε η προσευχή καταντάει βλάσφημη υποκρισία. Κανένας από όσους πιστεύουν

πως μπορούν να απορρίψουν την αυθεντική προσευχή εξαιτίας αυτής της ψευτοπροσευχής δε χαρακτήρισε τόσο τέλεια αυτή την παραμόρφωση και δεν τη στιγματίσε τόσο αυστηρά όσο ο Ιησούς.

Η παραβολή του τελώνη και του φαρισαίου (Λκ. 18.10 εξ) μας δίνει ένα παράδειγμα. Ο φαρισαίος παραπείθει τον εαυτό του και τους άλλους ότι αποδίδει ευχαριστία στο Θεό. Στην πραγματικότητα, όταν προσεύχεται, αποβλέπει μόνο στον εαυτό του και στους ανθρώπους. Στην προσευχή αυτή που την κατέκρινε ο Ιησούς ταιριάζει πραγματικά εκείνο που ο L. Feuerbach νομίζει πως μπορεί να προσάψει γενικά σε όσους προσεύχονται: ότι λατρεύουν τη δική τους καρδιά. Ο φαρισαίος δε μιλάει στο Θεό. Ο τελώνης, αντίθετα, που έχει συνείδηση των αμαρτιών του, ζητώντας τη χάρη του Θεού, γυρεύει την επαφή μαζί του. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)